

Ko služabnik na lipi čepi, žene že tudi Milko vseh 21 ovac proti reki. Iz reke se pa pokaže grda pošast s sedmimi glavami. Ovce hitro na stran zbeže, a Milko se spremeni v leva in se zakadi v zmaja. Z bojem večkrat ponehata. Zmaj strašno siče in se zareži: oh, da bi imel le samo tri kaplje krvi od vsake tvoje ovce, raznesel bi te na drobne kosce. A Milko iz leva zaropče: in jaz da bi imel tri kaplje vina iz kleti kralja v tem mestu, bi s teboj jednako storil. Služabnik to slišavši, stopi takoj z lipe in vlije levu celo steklenico vina v grlo. Sedaj se lev zakadi z nova v zmaja in ga raztrga na drobne kosce. Iz ostaline izleti v zrak golob. Iz leva postane orel in se zadrvi za golobom ter ga v zraku umori. Golob v zadnjem strahu iznese jajce, katerega orel v zraku ulovi. Služabnik je popred odšel. Kadar orel na zemljo pride, postal je — Milko. Milko zavije jajce v belo ruto in obesi vrhu lipe. Potem ukrene v mesto, da kralju sporoči veselo novico o zmajevi smrti. Kralj ga takoj zaroči s svojo hčerko, a Milko noče ničesar o tem vedeti.

Po noči, ko so bili zbrani pri dobro obloženi mizi, ter so se na vse mogoče načine veselili, očara Milkota skoraj lepota mlade kraljičine. Tačas si je mislil: Oh, da bi postal zdaj mravlja. Takoj je postal mravlja; le ta je padla pod mizo ter prilezla vun v prikletje. Zunaj se izpremeni v psa in tako zbeži iz mesta. Pri lipi vzame ono jajce v poroštvo, veselo zauka ter reče potem: „Tukaj je ženin Vaše kraljičine“.

Kralj slišavši Milkov glas, takoj požene za njim hitre jezdece, a Milko, ko so ga že dohajali, postal je na novo orel. Brez ženina se vrnejo jezdeci v mesto.

Pri zakletem gradu se orel izpremeni — zadnjokrat — v Milka in iz grada se vije lepa procesija nasprti. Bili so rešeni njegovi brati in kraljičine, le te so bile bele kot sneg, a vendar najkrasnejša je bila Milkova — Marijica.

Cez malo časa je bila tamkaj poroka. Poročalo se je dvanajst parov, namreč: dvanajst bratov z onimi zakletimi in sedaj rešenimi kraljičinami. Dolgo časa so potem skupaj lepo živeli in se ves čas veselili rešitve svoje.

Alojzij Vakaj.

Smešnica 41. Kmet pride s polja ter ga hudo žeja. „Tako me žeja“, reče tedaj hlapcu, „da si moram v klet po vina, ne maram, če za to umrjem“. „O“, odvrne hlapec, „dajte, da tudi jaz umrjem z vami.“

Razne stvari.

(Visoki gost.) V torek, t. j. dne 25. oktobra pride Njih ces. visokost, nadvojvoda Rudolf s prevzvišeno svojo soprogo, cesaričinjo

Štefanijo po poludne v Maribor ter se pelje od kolodvora južne železnice skozi ulico Tegethoff in Grajski trg, naravnost v škofijsko palačo. Tukaj bode skozi $\frac{3}{4}$ ure predstavljanje raznih deputacij, potem pa se pelje cesarjevič skozi Gledališke ulice v vinorejsko šolo pri Mariboru. V Mariboru ostane cesarjevič 2–3 ure.

(Imenovanje.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je dne 29. septembra imenoval mil. g. dr. Ivana Križaniča, stolnega korarja v Mariboru, kot uda dež. šolsk. sveta v Gradcu.

(Okr. šolski svet.) V okrajni šolski svet na Vranskem so bili voljeni ti-le gg.: A. Balon, župnik na Vranskem, Jože Musi, posestnik in načelnik okraj zastopa na Vranskem, Val. Jurca, posestnik in župan v Št. Juriju pri Taboru, Fr. Prislan, posestnik v Prižljah in K. Šorn, župan v Grajski vesi. Vsi so odločni narodnjaki.

(Letni zbor.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico ima v nedeljo dne 6. novembra 1887 svoj letni občni zbor pri sv. Lenartu pri sedmih studencih. Zbor se začne ob treh popoldne v Majerčevi gostilni. Na dnevnem redu je osem jako mičnih točk.

(Odpuščenje.) Znani veliki Nemeč, K. Fränzl vit. Vestenek, na zadnje c. kr. okr. glavar v D. Landsbergu, je dobil slovo iz svoje službe. Mož je, če se ne motimo, doslej še tudi dež. poslanec ter je tu na vse pretege trobil v nemški rog.

(Visoka starost.) Pri čč. ss. uršulinkah v Ljubljani je umrla zadnje nedeljo č. m. Uršula Appe. Bila je že v 98. letu svoje dobe.

(Smrtna kosa.) Dne 8. oktobra je umrl v samostanu v Brežicah č. g. o. Lenart Ziberl. Župnijski duhovščini je ranjci gospod rad pomagal v pastirovanju ter je imel pri ljudstvu dobro ime kot pridigar in spovednik. Naj počiva v miru!

(Konjska dirka) v Žalcu se ne bo vršila dne 16. oktobra radi neugodnega vremena.

(Živinorejstvo.) Č. gosp. Ulrik Prah, doma v Konjicah, oskrbnik župnije Šmarijske v Muriškem dolu na Gornjem stajarju, je bil znamenit živinorejec in je storil v onih krajih veliko za povzdignjenje živinoreje. Te dni pa je na naglem umrl in je žalost za njim v Šmariju splošnja.

(Dostavek.) V zadnjem listu smo rekli, da je g. Ferdo Roš, veleposestnik v Hrastniku, na razstavi v Trbovljah dobil troje daril. K temu moramo še dostaviti, da je tudi za kure prejel darilo, torej vkup čvetero.

(Slovstvo.) Te dni se je jela razpošiljati knjiga: „Dekanat Drachenburg“. Knjiga je VI. zvezek zgodovine lavantske škofije, katero spisuje mil. g. Ig. Orožen, stolni dekan v Mariboru, šteje 580 strani v 8° ter velja 1 fl. 80 kr.

(Spominska knjižica.) „Einspieler, zlatomašnik, spominska knjižica“ katero je vredil A. Kalan, stolni kaplan v Ljubljani, je lično delce ter mu želimo, da najde obilo bralcev, vse je za to, da vzbudi v srcu bralca dobrodejno narodno zavest.

(Ukaz ali ka-li.) Po naključju smo dobili v roke dolgo pismo c. kr. okr. glavarja, čegar ime je tudi precej dolgo. V njem daje župnikom svojega okraja nasvet, kaj bi si naj ta in ta praznik vzeli za predmet svoje pridige. Ne dvomimo, da je v tem imel c. kr. okr. glavar dober namen, toda o tem vendar-le dvomimo, je li ima za tak nasvet pravico.

(Tatvina.) V Szigmondhaza v Aradskem okraju so nepoznani tatje ukradli zvon kacihi 50 klgr. težek. Zvon je visel že več let, ne da bi ga še ljudje bili rabili. V vasi so ljudje namreč različnih ver in niso se mogli zediniti, kateri duhovnik bi naj zvon blagoslovil, brez tega pa ga niso hoteli vzeti v rabo. No, tatje so jih sedaj rešili iz te zadrege.

(Cigani.) V Prepoljah na Ptujskem polju so uno noč vdrli cigani v hišo tamošnjega posestnika ter so mu odnesli jedil in obleke blizu za 200 gl.

(Učiteljske spremembe.) G. Al. Zaplata, učitelj v Zagorju, je postal nadučitelj na Planini, g. Fr. Slemenšek, nadučitelj v Zdolah, gre pa na enako mesto v Podčetrtek; g. Jakob Duhovnik, podučitelj pri sv. Tomažu pri Vel. nedelji, gre za učitelja v Št. Jarnej nad Marenbergom in g. Jože Zeilhofer, učitelj v Št. Jurju v slov. gor., pa v Poličane.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Ivan Skuhala, kn. šk. duh. svetovalec in župnik v Ljutomeru, imenovan je za dekana in bode dekaniji poslej ime „Ljutomerska dekanija“. Č. g. Anton Lacko, župnik pri Kapeli, je dobil župnijo sv. Križa na Murskem polju.

Listič uredništva. G. L. J. v V.: Hvala, priobčimo brž, ko dobimo prostora. — G. J. V. v K.: Vaše pismo ni za to, da ga beró naši bralci. — G. J. V. v D.: Porabimo. — G. F. G. v Poličanah: Vaše pismo ni jasno, sicer pa sodimo, da bode brž boljše, če ostane vsa reč v vasi — doma.

Naznanilo.

Dovolim si naznaniti, da sem svojo

odvetniško pisarno

dne 1. oktobra 1887 v Konjicah odprl.

2-3

Dr. Ivan Rudolf.

Loterijne številke:

V Lincu 8. oktobra 1887: 77, 89, 36, 39, 6
V Trstu " " 82, 76, 59, 25, 29

Velika tovarna gospodarskih strojev.

Dovoljujem si p. n. gospodarjem priporočati vsake vrste gospodarske stroje, kakor parne stroje, z vitli in ročne mlatilnice, dalje naj-novejše iznajdbe čistilnice, za drobljenje zrnja, luščenje koruze, stiskalnice, posebno pa po celem svetu znane, najboljše stroje za delanje rezi z močnimi železnimi nogami in pravimi angleškimi noži; režejo do 8 cm. dolgo in se dajo lahko gnati.

Da si pa lahko vsak posestnik stroj oskrbi, katerega naj bi pri nobeni hiši ne manjkalo, prodavam jih, brez da bi se pri naročilu kaj plačalo, na vsako postajo franko, 14 dni na poskušnjo; plačuje se pa v obrokih v 12 mesecih, daje se dve leti poročstvo, in iz materialnih vzrokov poškodovani deli se zastoj izmenijo. Vsaki stroj se tukaj, preden se odpošlje, dobro poskusi, da je kupec ž njim zadovoljen.

Strojev, ki imajo noge iz vlitenga železa, ne priporočam, ker se lahko potrupijo, so sicer mnogo ceneje, pa se le na posebno naročilo odpošljejo.

Tudi se tukaj vsake vrste stroji dobro in po ceni popravljajo. P. n. gospodarje, kateri stroje potrebujejo, prosim, da mi z naročili zupanje izkazati blagovolijo.

S spoštovanjem

Janez Dangl,
v Gleisdorfu.

Priporočba.

Podpisani posestniki iz Hotinje in Orehove vesi iz lastnega nagiba potrjujemo, da smo z mlatilnicami in reznimi stroji, katere smo iz gospod Janez Dangl-nove tovarne kupili, v vsem popolno zadovoljni, ter imenovano firmo Janez Dangl v Gleisdorfu, posebno zavolj njene poštenosti in dobrega blaga vsakemu najboljše priporočamo.

Hotinja in Orehova ves. dne 20. sept. 1887.

J. Lešnik, Ant. Lostrek, Fr. Horvat, Matija Cebe, Mart. Sušec, Stefan Pungartnik, Jožef Doler, Jurij Klasine, Peter Lešnik, župan, Mih. Mahorko, velepos in cerkveni ključar, Valentin Mahorko.

Da so se posestniki lastnoročno podpisali, potrjuje županstvo Orehova ves, 21. sept. 1887.

3-3

Župan: Peter Lešnik,